

Међународни дан борбе ћротив фашизма и антис

Истина као једини борбе против пор

П ошто је примио писмо од своје породице у коме му рођаци описују ужасне муке које су преживели током немачке депортације Јевреја у Польску октобра 1938. године, Хершел Гринспан, јеврејски Немац који је побегао у Француску, огорчен овим сазнањем убио је секретара немачке амбасаде у Паризу, Ернста фон Рата. То је био повод да крене незапамћено дивљање против јеврејског становништва широм Немачке. У овом погрому је уништено 1 574 синагога, многа јеврејска гробља, око 7 000 јеврејских радњи. Током два дана немира, од 7-9. новембра, више од 20 000 Јевреја је ухапшено и одведено у концентрационе логоре, а око стотину их је убијено.

Овај догађај називан је Kristallnacht (Кристална ноћ) због стакла поломљених излога продавница чији су власници мајом били Јевреји. Данас се у Немачкој углавном користи израз Röhmennacht (Ноћ погрома), јер се Kristallnacht сматра исувише еуфемистичним изразом за немачке злочине над Јеврејима.

У знак сећања на „Кристалну ноћ“ и почетак прогона Јевреја у Другом светском рату, у свету се 9. новембра обележава Међународни дан борбе против фашизма и антисемитизма.

У Београду је обележавање тог дана почело свечаном академијом у Дому Војске Србије, која је одржана на Митровдан, 8. новембра.

Благослов патријарха Павла пренео

**Благослов Патријарха Павла пренео је
Митрополит црногорско-приморски
Амфилохије, који је истакао да „злочине
треба памтити само зато да се никада више
не би поновили“**

је Митрополит црногорско-приморски Амфилохије, који је истакао да „злочине треба памтити само зато да се никада више не би поновили“.

Према речима Триве Инђића, који се обратио гостима у име председника Србије Бориса Тадића, власти у Србији учиниће све да се очува успомена на трагедију холокауста и 9. новембар 1938. године.

Врховни рабин Србије, Исак Асијел, подсетио је да Јевреји нису једине жртве Хитлерове зле мисије али да захваљујући тим масовним стардањима данас тежимо друштву које неће толерисати злочине.

„Толеранција нија баш популарна у свим деловима света, а 21. век носи ризик да се историја понови“, рекао је амбасадор Израела у Београду Артур Кол.

У име ромских жртава холокауста говорио је Драгољуб Ацковић, а у име преживелих логораша Јасеновца др Жарко Видовић.

„Овај скуп је порука да не постоји толеранција према онима који mrзе“, каже се у писму које је скупу упутио Ефраим Зуроф, директор института

Симон Визентал.

На тему „Порицање холокауста и геноцида“ говорила је Шуламит Имбер, директорка педагошког одсека Центра Јад Вашем. „Најпре су Јевреје физички убијали, а данас убијају сећање на њихово страдање“, рекла је она и додала да су 60 година после холокауста опстале бараке концентрационих логора, али не и сви материјални докази о масовним убиствима.

Говорећи о Јеврејима који су преживели страхоте логора, она је истакла да су ти људи, заборавивши освету, одлучили да не руше већ да граде и да за добро будућих генерација сачувaju сећање на страдања.

Академији су присуствовали и Александар Нећак, председник Савеза јеврејских општина Србије, делегација представника Исламске заједнице на челу са врховним поглаваром реис-ул улемом Адемом Зиликићем, принцеза Линда Карађорђевић, представници дипломатског кора, представници Војске Србије, научни радници који се баве овом тематиком, и многи други угледни гости.

Скуп је отворило Прво београдско

ПОВОДИ

Додатак уз шекест Еп. Атанасија (Јевтића)
„Уодговор Еп. Јефрему“ у претходном „Православљу“

Побожне песмице у Св. Литургији

Речено је да ћемо о певању „побожних песмица“ у Св. Литургији, уместо Причастна, говорити други пут. Ево сада доносимо текст самог Св. Николаја Охридског и Жичког, шта он каже о тим побожним песмама:

миштима

НАЧИН ИЦАЊА

певачко друштво српском и јеврејском химном, а у уметничком делу програма наступили су и хор „Браћа Барух“, пијанистикиња Јелена Поповић, деца извођачи Сандра, Дарко и Данијел Пилер чијим је наступом отворена изложба „Били су само деца“ аутора Драгоја Лукића и Јована Мирковића. Изложба је представљена у сценографији Николе Берчека, у продукцији Душана Крстића и Одбора за Јасеновац Српске православне цркве.

После овог програма у Дому војске Србије одржана је трибина на тему „Порицање холокауста и геноцида данас“. Модератор округлог стола био је др Милан Колјанић, сарадник Института за савремену историју а у разговору су учествовали Шуламит Имбер, директорка педагошког одсека Јад Вашем, протосинђел Јован Ђулибрк, које се налази на докторским студијама на Јеврејском универзитету у Јерусалиму, Јован Мирковић, кустос Музеја жртава геноцида, Ален Будај, из загребачког Маргелловог института.

Порука са овог скупа, који је пре свега упозорио на порицање холокауста и геноцида данас, јесте да се само ширењем истине може борити против неистине и заташковања истине.

Академију у Дому војске Србије организовали су Министарство вера републике Србије, Одбор за Јасеновац Српске православне цркве и Савез Јеврејских општина Србије.

ПОГОВОР

Ова *Лјутовна Лири* састављена је с циљем, да бар унеколико послужи као увод у прекрасну и предубедују поезију Православне Цркве и да буде скромни претеча бољих покушаја у овом смислу. Има и много богомољаша људи и жене, који би хтели да читају и разумеју пркосне песме, али због неизвештавају словенског језика то не могу. Црквени песми пишли су велики светитељи и Духом Божјим надахнути људи, као: свети Јован Дамаскин, Козма, Јосиф, Теофан, Павле Аморејски, Роман Слатко-појац, Андреја Критски, Амаросије, Касија и други. Те су песми утеша и светлост души хришћанској. Накаде песми у свету не могу се сРАВНЯТИ С њИМА. Па ни песме у овој Духовној Лири нису написане да се сравњују с њима, а још мање да замене њих, него само да затагреју читаоца за њих и доведу га до њих. Ако само толико успе, писац ће бити благодаран Богу:

Неопходно је још напоменути, да није дозвољено читати *Духовну Лиру* на богослужењу нити при ма каквом црквеном обреду. То није намена ове књиге. Њена је намена — приватна употреба: приватно читавање и размештајање у самој или у кругу пријатеља и поштаница, ради учарашања у вери, просветљења кроз веру, одушевљења за веру и радости у вери.

Нека би Господ Духом Својим Светим овдесно читате ове књиге, а милоти Својом простијо пјасцу погрешке и недостатке. Амин.

E. H.

„ДУХОВНА ЛИРИ /Библиотека богомољаца, 30/,
Скопље, 1925, штампарија Крајничанац.“

Као што се јасно види, сам Свети Владика је рекао: да „није дозвољено читати Духовну Лиру на богослужењу, нити при ма каквом црквеном обреду. То није намена ове књиге“. Сигурни смо да би Свети Владика још мање допустио да његове песме замене псаламски Причастен. - Толико онима који имају очи да виде и уши да чују.

+ ЕП АТ.